

10.2.1978

1 (1)

Opastinsilta 7 00620 HELSINKI 52
Semaforbron HELSINGFORS

Puhelin 1511
Telefon

... Työeläkelaitoksille

Hallitus on 3.2.1978 antanut eduskunnalle esityksen laeiksi työntekijäin eläkelain ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n muuttamisesta.

Esityksessä ehdotetaan tarkistettaviksi työttömyyslisiä koskevia säännöksiä mm. lomautusten eläketurvaa heikentävien vaikutusten vähentämiseksi. Esitykseen sisältyy myös ehdotus, joka mahdollistaisi pienien eläkkeiden maksamisen kertasuorituksina. Samoin esitykseen sisältyy uusia säännöksiä perhe-eläkkeen alkamisajankohdasta.

Muutokset on tarkoitus saattaa voimaan välittömästi lakien tultua vahvistetuiksi.

ELÄKETURVAKESKUS

LIITE

Hallituksen esitys työntekijäin eläkelain ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n muuttamisesta.

JAKELU

A 1-8
B 1

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi työntekijäin eläkelain ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n muuttamisesta.

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.

Esityksessä ehdotetaan työttömyyssiisää koskevia säännöksiä tarkistettaviksi muun muassa lomautusten eläketurvaa heikentävän vaikutuksen vähentämiseksi. Lisäksi ehdotetaan säännöksiä, jotka mahdollistaisivat pienien eläkkei-

den maksamisen kertasuorituksina, sekä uusia säännöksiä perhe-eläkkeen alkamisajankohdasta.

Muutokset on tarkoitus saattaa voimaan välittömästi lakien tultua vahvistetuiksi.

PERUSTELUT.

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset.

Työttömyydestä aiheutuvan eläkkeen pienene-
misen estämiseksi liitettiin työntekijäin eläkelai-
kiin (395/61, TEL) työttömyyssiisää koskevat
säännökset, jotka tulivat voimaan vuoden 1969
alusta. TEL:n ja lyhytaikaisissa työsuhteissa
olevien työntekijäin eläkelain (134/62, LEL)
mukaista eläkettä korotetaan työttömyyssiisällä,
jos työntekijä on työsuhteen katkettua saanut
valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun
lain (125/34, 328/60) mukaista päiväavustusta.
Ajalta ennen sen kalenterivuoden alkua, jona
työntekijä on täyttänyt 23 vuotta, sekä eläketa-
pahtuman sattumisvuodelta ja sitä edeltäneeltä
kalenterivuodelta maksettu päiväavustus ei kuitenkaan
tuota oikeutta työttömyyssiisään. Työttömyyssiisän
laskemisesta säädetään TEL:n 7 b §:n 2 momentissa.
Laskutoimituksessa tarvittavat työttömyyskuukaudet
määrätään täysinä kuukausina niiden päivien yhteenlasketun
lukumäärän perusteella, joilta työntekijä on
saanut sanottuun lisään oikeuttavaa päiväavustusta.
Kuukauteen luetaan tällöin 30 päivää.

Työttömyyssiisää koskevien säännösten säätä-
misen jälkeen työttömyys on muuttunut rakenteellisesti.
Viime vuosikymmenellä työttömyyksiisällä yleensä
ymmärrettiin henkilöä, jonka työsuhte oli päätty-
nyt, mutta joka ei ollut vielä saanut uutta työpaikkaa.
Viime aikoina on työntekijöitä alettu lisääntyvässä
määrin työsuhdetta katkaisematta lomauttaa siksi
ajaksi, jolloin työnantajalla ei ole tarjota työtä.
Esimerkiksi vuonna 1975 arvioidaan lomautuksen
kohdanneen 50 000 TEL:n alaisessa työsuhteessa
ollutta työntekijää ja lomautuksen kestäneen
keskimäärin kolme viikkoa. Samana aikana lomautettiin
7 500 LEL:n alaisessa työsuhteessa ollutta
työntekijää keskimäärin seitsemäksi viikoksi.

Lomautus katkaisee LEL:n mukaisen eläkkeen
karttumisen, sillä sen määrä lasketaan työssäkäy-
ntiaikana saatujen ansloiden yhteismäärän perusteella.
Sen sijaan TEL:n mukaisen eläkkeen karttumista
lomautus ei suoranaisesti katkaise, mutta työsuhteen
neljälle viimeiselle vuodelle osuessaan lomautus voi
pienentää eläkepalkkaa. Jos TEL:n alaisessa

työsuhteessa oleva työntekijä lomautetaan useita kertoja, hänen eläketurvaansa saattaa tulla merkittäviä aukkoja. Lomautusten eläketurvaa heikentävän vaikutuksen vähentämiseksi ehdotetaan muutettavaksi TEL:n 7 b §:n 1 momenttia, johon LEL:n 1 §:n 1 momentissa on viittaussäännös. Ehdotuksen mukaan työttömyytlisään oikeuttaisivat pääsääntöisesti kaikki päiväavustukset. Eläketurvan kaksinkertaisen karttumisen estämiseksi on kuitenkin työttömyytlisään piiristä suljettu pois ne työttömyysajat, jotka eivät ole voineet vaikuttaa heikentävästi eläketurvaan. Tästä syystä työttömyytlisään ei yleensä oikeuttaisi pitkän TEL:n mukaisen työsuhteen aikana olleet avustuspäivät, elleivät ne kohdistu eläkepalkan laskemisessa huomioon otettaviin kalenterivuosiin. Pitkänkin TEL:n mukaisen työsuhteen aikana saadut päiväavustukset oikeuttaisivat kuitenkin työttömyytlisään niiltä vuosilta, joina työntekijä on TEL:n mukaisen työsuhteen lisäksi ollut LEL:n alaisessa työssä. Lisäksi ehdotetaan LEL:n 7 §:n 1 momentista poistettavaksi työsuhteen katkeamista koskeva vaatimus.

Valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain mukaisten työ- tai avustuspäivien lukumäärä kunakin viikkona saa olla enintään viisi. Kun näin ollen kuukauteen sisältyy keskimäärin 22 työ- tai avustuspäivää, ehdotetaan TEL:n 7 b §:n 2 momenttia muutettavaksi siten, että kuukauteen työttömyytlisää laskettaessa luettaisiin 22 päivää.

TEL:n mukainen eläke maksetaan kuukausittain. Jos vanhuus- tai perhe-eläke tai sellainen täysi työkyvyttömyyseläke, jota määrättäessä ei ole otettu huomioon aikaa eläketapahtuman sattumisesta eläkeiän täyttämiseen, on pienempi kuin 20 markkaa kuukaudessa, eläkelaitoksella on eläkkeensaajan suostumuksella oikeus suorittaa eläke kertasuorituksena. Niin ikään eläkelaitos saa suorittaa neljännesvuosittain eläkkeen, jonka määrä on kuukaudessa alle 50 markkaa. Säännöksillä on pyritty siihen, etteivät aivan pienten eläkkeitten hoitokustannukset muodostuisi eläkkeen määrään nähden suhteettomiksi. Kertasuoritukset ovat kuitenkin käytännössä jääneet verrattain harvinaisiksi. Tähän on vaikuttanut lähinnä kertasuorituksen nykyisin edellyttämä suostumuksen hankkimismenettely. Neljännesvuosittain maksaminen on puolestaan osoittautunut teknisesti hankalaksi. Yli puolen vuoden maksatusjaksoihin siirtyminen ei nykyisellään taas ole mahdollinen, koska indeksikorotus suoritetaan eläkkeisiin

puolivuositain. Edellä sanotun perusteella ehdotetaan TEL:n 19 b §:ään lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaan vuoden 1978 indeksitasossa ilmaistuna alle 10 markan määräiset vanhuus- ja perhe-eläkkeet sekä sellaiset työkyvyttömyyseläkkeet, joita määrättäessä ei ole otettu huomioon aikaa eläketapahtuman sattumisesta eläkeiän täyttämiseen, voitaisiin eläkelaitoksen aloitteesta maksaa kertasuorituksena. Säännöstä sovellettaisiin myös vastaaviin muiden työeläkelakien mukaisiin eläkkeisiin.

Työkyvyttömyyseläkkeen takautuvaa myöntämistä koskevaa TEL:n 4 §:n 3 momentin säännöstä muutettiin vuonna 1972 annetulla lailla (934/72) siten, että eläkettä myönnetään takautuvasti enintään vuoden ajalta ennen sen hakemista seuraavan kuukauden alkua. Muutos oli tarpeen, koska oikeuskäytännössä omaksuttu kanta oli johtanut eläkkeiden myöntämiseen keskeltä maksukautta, mikä aiheutti toimeenpanovaikeuksia. Muutos jäi kuitenkin toteuttamatta perhe-eläkettä koskevassa TEL:n 4 b §:n 1 momentin säännöksessä, minkä vuoksi sanotua momenttia ehdotetaan nyt muutettavaksi yhdenmukaiseksi työkyvyttömyyseläkkeen myöntämistä koskevan säännöksen kanssa.

2. Taloudelliset vaikutukset.

Ehdotetut muutokset, jotka on tarkoitus saattaa voimaan välittömästi lakien tultua vahvistetuiksi, eivät aiheuttaisi valtiolle kustannuksia, vaan nämä jäisivät työeläkejärjestelmän katettaviksi. Lomautuksen ajalta maksettujen päiväavustusten liittämistä työttömyytlisään piiriin ja sanotun lisän laskemisperusteiden muuttamisesta aiheutuisi lisäkustannuksia vuoden 1978 indeksitasossa ilmaistuna ensimmäisinä vuosina arviolta 0,5 miljoonaa markkaa vuodessa. Asteittain kustannukset kuitenkin kasvaisivat niin, että ne 1980-luvun puolivälissä olisivat noin 3 miljoonaa markkaa vuodessa. Jos kuluvana vuotena maksettaisiin kaikki esityksen mahdollistamat kertasuoritukset, eläke-menot lisääntyisivät arviolta 2,7 miljoonalla markalla, mutta vähenisivät vastaavalla määrällä myöhempinä vuosina. Aikaa myöten kertasuoritusten voidaan arvioida tuovan työeläkejärjestelmälle hallintokustannusten säästöä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 4 b §:n 1 momentti ja 7 b §,

sellaisina kuin ne ovat, 4 b §:n 1 momentti 16 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (639/66) ja 7 b § 20 päivänä joulukuuta 1968 annetussa laissa (690/68), sekä lisätään 19 b §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainitulla 16 päivänä joulukuuta 1966 annetulla lailla ja 20 päivänä syyskuuta 1974 annetulla lailla (749/74), uusi 4 momentti seuraavasti:

4 b §.

Oikeus perhe-eläkkeen saamiseen alkaa edunjättäjän kuolemaa seuraavan kuukauden alusta, kuitenkin edunjättäjän kuoleman jälkeen syntyneen lapsen osalta syntymää seuraavan kuukauden alusta. Eläkettä ei ilman erityistä syytä suoriteta takautuvasti pitemmältä ajalta kuin eläkkeen hakemista seuraavaa kuukautta edeltäneen vuoden ajalta.

7 b §.

Jos työntekijä on saanut valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain mukaista päiväavustusta, korotetaan eläkettä työttömyyslisällä. Jos työntekijä on ollut koko kalenterivuoden ajan samassa tämän lain alaisessa työsuhteessa, tältä vuodelta maksettu päiväavustus ei kuitenkaan tuota oikeutta työttömyyslisään, ellei työntekijän tämän lain piiriin kuuluva työsuhde ole päättynyt kolmen vuoden kuluessa ensiksi mainitun kalenterivuoden päättymisestä tai ellei työntekijä ole samana kalenterivuotena ansainnut lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaista palkkaa vähintään sanotun lain 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua rajamäärää. Ajalta ennen sen kalenterivuoden alkua, jona työntekijä on täyttänyt 23 vuotta, sekä eläketapahtuman sattumisvuodelta ja sitä edeltäneeltä kalenterivuodelta maksettu päiväavustus ei kuitenkaan tuota oikeutta työttömyyslisään.

Työttömyyslisä lasketaan kertomalla eläkkeen määrä työttömyyskuukausien lukumäärällä ja jakamalla tulo luvulla, joka saadaan vähentämällä työttömyyskuukausien lukumäärä niiden täysien kuukausien lukumäärästä, jotka sisältyvät aikaan työntekijän 23 vuoden iän täyttämisenä, kuitenkin aikaisintaan 1 päivästä heinäkuuta 1962, 65 vuoden iän saavuttamiseen. Työttömyyskuukaudet määrätään täysinä kuukausina niiden päivien yhteenlasketun lukumää-

rän perusteella, joilta työntekijä on saanut 1 momentin mukaan työttömyyslisään oikeuttavaa avustusta, ja lukemalla kuukauteen 22 päivää.

19 b §.

Jos vanhuus- tai perhe-eläke taikka sellainen täysi työkyvyttömyyseläke, jonka suuruutta määrättäessä ei ole sovellettu 6 §:n 3 momenttia, on ennen 8 §:n mukaisen yhteensovituksen suorittamista pienempi kuin 10 markkaa kuukaudessa, eläkelaitoksella on oikeus suorittaa eläke kertasuorituksena, joka laskeaan sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön vahvistamien perusteiden mukaan. Kertasuorituksen saajalla ei sen jälkeen ole saman eläketapahtuman johdosta oikeutta eläkkeeseen niiden työsuhteiden perusteella, joiden nojalla suoritusta vastaava eläke olisi maksettu. Jos määräajaksi myönnetty työkyvyttömyyseläke on maksettu kertasuorituksena, voidaan eläkkeensaajalle kuitenkin myöntää eläke siltä ajalta, jonka hänen työkyvyttömyytensä määrätajan jälkeen jatkuu. Edellä sanottu markkamäärä tarkistetaan vuosittain tammikuun alusta sen palkkaindeksiluvun mukaan, joka vahvistetaan 9 §:n 1 momentin soveltamista varten.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 19 .

Tämän lain 7 b §:n 1 momentin säännöksiä sovellettaessa otetaan huomioon, jollei säännöksistä muuta johdu, vuoden 1977 jälkeiseltä ajalta maksetut päiväavustukset.

Tämän lain 19 b §:n 4 momenttia sovelletaan myös sellaisiin eläkkeisiin, jotka on myönnetty ennen tämän lain voimaantuloa sattuneen eläketapahtuman perusteella.

Tämän lain 19 b §:n 4 momentissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1978 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Laki

lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 18 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa laissa (501/71), näin kuuluvaksi:

7 §.

Jos työkyvyttömyyseläkkeeseen oikeutettu työntekijä on työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista lähinnä edeltäneen 540 sellaisen päivän aikana, joilta hän ei ole saanut valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain (125/34, 328/60) mukaista päiväavustusta, tässä laissa tarkoitetussa työssä ansainnut vähintään 800 markkaa, luetaan eläkkeeseen oikeuttavaksi myös se palkka, jonka hän työkyvyttömyyden alkamisesta lukien olisi ansainnut eläkeikään mennessä. Tämän palkan vuotuinen määrä edellytetään samaksi työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaan korjatuksi markkamääräksi, josta työntekijän työsuhteen perusteella on keskimäärin suoritettu tämän lain mukainen vakuutusmaksu niinä kalenterivuosina, joina hän tässä laissa tarkoitetussa työssä on ansainnut vähintään 800 markkaa tai jollei hän minään kalenterivuotena ole ansainnut vähintään sanottua määrää, samaksi kuin mainittu rajamäärä. Ennen 23 vuoden iän täyttämistä ansaitut

palkat otetaan kuitenkin huomioon vain, jos ne on ansaittu sinä kalenterivuotena, jona työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä oleva sairaus, vika tai vamma on saatu, tai kolmena sitä välittömästi edeltäneenä kalenterivuotena. Laskettaessa edellä tarkoitettua markkamäärää, josta keskimäärin on suoritettu vakuutusmaksu, ei oteta huomioon aikaa, jolta työntekijä on ennen eläketapahtumaa välittömästi edeltäneen kalenterivuoden alkua saanut valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain mukaista päiväavustusta. Markkamäärän laskemisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 19 .

Tätä lakia sovellettaessa otetaan huomioon, jollei säännöksistä muuta johdu, vuoden 1977 jälkeiseltä ajalta maksetut päiväavustukset.

Tässä laissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1962 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Helsingissä 3 päivänä helmikuuta 1978.

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 4 b §:n 1 momentti ja 7 b §,

sellaisina kuin ne ovat, 4 b §:n 1 momentti 16 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (639/66) ja 7 b § 20 päivänä joulukuuta 1968 annetussa laissa (690/68), sekä

lisätään 19 b §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainitulla 16 päivänä joulukuuta 1966 annetulla lailla ja 20 päivänä syyskuuta 1974 annetulla lailla (749/74), uusi 4 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki.

4 b §.

Oikeus perhe-eläkkeen saamiseen alkaa edunjättäjän kuolemaa seuraavan kuukauden alusta, kuitenkin edunjättäjän kuoleman jälkeen syntyneen lapsen osalta syntymää seuraavan kuukauden alusta. Eläkettä ei ilman erityistä syytä makseta takautuvasti vuotta pitemmältä ajalta ennen sen hakemista.

7 b §.

Jos työntekijä on *työsuhteen katkettua* saanut valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain mukaista päiväavustusta, korotetaan eläkettä työttömyyslisällä. Ajalta ennen sen kalenterivuoden alkua, jona työntekijä on täyttänyt 23 vuotta, sekä eläketapahtuman sattumisvuodelta ja sitä edeltäneeltä kalenterivuodelta maksettu päiväavustus ei kuitenkaan tuota oikeutta työttömyyslisään.

Työttömyyslisä lasketaan kertomalla eläkkeen määrä työttömyyskuukausien lukumäärällä ja jakamalla tulo luvulla, joka saadaan vähentämällä työttömyyskuukausien lukumäärä niiden täysien kuukausien lukumäärästä, jotka sisälty-

Ehdotus.

4 b §.

Oikeus perhe-eläkkeen saamiseen alkaa edunjättäjän kuolemaa seuraavan kuukauden alusta, kuitenkin edunjättäjän kuoleman jälkeen syntyneen lapsen osalta syntymää seuraavan kuukauden alusta. Eläkettä ei ilman erityistä syytä *suoriteta* takautuvasti pitemmältä ajalta *kuin eläkkeen hakemista seuraavaa kuukautta edeltäneen vuoden ajalta.*

7 b §.

Jos työntekijä on saanut valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain mukaista päiväavustusta, korotetaan eläkettä työttömyyslisällä. *Jos työntekijä on ollut koko kalenterivuoden ajan samassa tämän lain alaisessa työsuhhteessa, tältä vuodelta maksettu päiväavustus ei kuitenkaan tuota oikeutta työttömyyslisään, ellei työntekijän tämän lain piiriin kuuluva työsuhde ole päättynyt kolmen vuoden kuluessa ensiksi mainitun kalenterivuoden päättymisestä tai ellei työntekijä ole samana kalenterivuotena ansainnut lyhytaikaisissa työsuhhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaisista palkkaa vähintään sanotun lain 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua rajamäärää.* Ajalta ennen sen kalenterivuoden alkua, jona työntekijä on täyttänyt 23 vuotta, sekä eläketapahtuman sattumisvuodelta ja sitä edeltäneeltä kalenterivuodelta maksettu päiväavustus ei kuitenkaan tuota oikeutta työttömyyslisään.

Työttömyyslisä lasketaan kertomalla eläkkeen määrä työttömyyskuukausien lukumäärällä ja jakamalla tulo luvulla, joka saadaan vähentämällä työttömyyskuukausien lukumäärä niiden täysien kuukausien lukumäärästä, jotka sisälty-

Voimassa oleva laki.

vät aikaan työntekijän 23 vuoden iän täyttämistä, kuitenkin aikaisintaan 1 päivästä heinäkuuta 1962, 65 vuoden iän saavuttamiseen. Työttömyyskuukaudet määrätään täysinä kuukausina niiden päivien yhteenlasketun lukumäärän perusteella, joilta työntekijä on saanut 1 momentin mukaan työttömyyslisään oikeuttavaa avustusta, ja lukemalla kuukauteen 30 päivää.

Ehdotus.

vät aikaan työntekijän 23 vuoden iän täyttämistä, kuitenkin aikaisintaan 1 päivästä heinäkuuta 1962, 65 vuoden iän saavuttamiseen. Työttömyyskuukaudet määrätään täysinä kuukausina niiden päivien yhteenlasketun lukumäärän perusteella, joilta työntekijä on saanut 1 momentin mukaan työttömyyslisään oikeuttavaa avustusta, ja lukemalla kuukauteen 22 päivää.

19 b §.

Jos vanhuus- tai perhe-eläke taikka sellainen täysi työkyvyttömyyseläke, jonka suuruutta määrättäessä ei ole sovellettu 6 §:n 3 momenttia, on ennen 8 §:n mukaisen yhteensovituksen suorittamista pienempi kuin 10 markkaa kuukaudessa, eläkelaitoksella on oikeus suorittaa eläke kertasuorituksena, joka laskeaan sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien perusteiden mukaan. Kertasuorituksen saajalla ei sen jälkeen ole saman eläketapahtuman johdosta oikeutta eläkkeeseen niiden työsuhteiden perusteella, joiden nojalla suoritusta vastaava eläke olisi maksettu. Jos määräajaksi myönnetty työkyvyttömyyseläke on maksettu kertasuorituksena, voidaan eläkkeensaajalle kuitenkin myöntää eläke siltä ajalta, jonka hänen työkyvyttömyytensä määräajan jälkeen jatkuu. Edellä sanottu markkamäärä tarkistetaan vuosittain tammikuun alusta sen palkkaindeksiluvun mukaan, joka vahvistetaan 9 §:n 1 momentin soveltamista varten.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 .

Tämän lain 7 b §:n 1 momentin säännöksiä sovellettaessa otetaan huomioon, jollei säännöksistä muuta johdu, vuoden 1977 jälkeiseltä ajalta maksetut päiväavustukset.

Tämän lain 19 b §:n 4 momenttia sovelletaan myös sellaisiin eläkkeisiin, jotka on myönnetty ennen tämän lain voimaantuloa sattuneen eläketapahtuman perusteella.

Tämän lain 19 b §:n 4 momentissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1978 vahvistettua palkkaindeksilukua.

2.

Laki

lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 18 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa laissa (501/71), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki.

Ehdotus.

7 §.

Jos työkyvyttömyyseläkkeeseen oikeutettu työntekijä on työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista lähinnä edeltäneen 540 sellaisen päivän aikana, joilta hän ei ole saanut valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain (125/34, 328/60) mukaista päiväavustusta, tässä laissa tarkoitetussa työssä ansainnut vähintään 800 markkaa, luetaan eläkkeeseen oikeuttavaksi myös se palkka, jonka hän työkyvyttömyyden alkamisesta lukien olisi ansainnut eläkeikään mennessä. Tämän palkan vuotuinen määrä edellytetään samaksi työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaan korjatuksi markkamääräksi, josta työntekijän työsuhteen perusteella on keskimäärin suoritettu tämän lain mukainen vakuutusmaksu niinä kalenterivuosina, joina hän tässä laissa tarkoitetussa työssä on ansainnut vähintään 800 markkaa tai jollei hän minään kalenterivuotena ole ansainnut vähintään sanottua määrää, samaksi kuin mainittu rajamäärä. Ennen 23 vuoden iän täyttämistä ansaitut palkat otetaan kuitenkin huomioon vain, jos ne on ansaittu sinä kalenterivuotena, jona työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä oleva sairaus, vika tai vamma on saatu, tai kolmena sitä välittömästi edeltäneenä kalenterivuotena. Laskettaessa edellä tarkoitettua markkamäärää, josta keskimäärin on suoritettu vakuutusmaksu, ei oteta huomioon aikaa, jolta työntekijä on ennen eläketapahtumaa välittömästi edeltäneen kalenterivuoden alkua *työsuhteen katkettua* saanut valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain mukaista päiväavustusta. Markkamäärän laskemisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

7 §.

Jos työkyvyttömyyseläkkeeseen oikeutettu työntekijä on työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista lähinnä edeltäneen 540 sellaisen päivän aikana, joilta hän ei ole saanut valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain (125/34, 328/60) mukaista päiväavustusta, tässä laissa tarkoitetussa työssä ansainnut vähintään 800 markkaa, luetaan eläkkeeseen oikeuttavaksi myös se palkka, jonka hän työkyvyttömyyden alkamisesta lukien olisi ansainnut eläkeikään mennessä. Tämän palkan vuotuinen määrä edellytetään samaksi työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaan korjatuksi markkamääräksi, josta työntekijän työsuhteen perusteella on keskimäärin suoritettu tämän lain mukainen vakuutusmaksu niinä kalenterivuosina, joina hän tässä laissa tarkoitetussa työssä on ansainnut vähintään 800 markkaa tai jollei hän minään kalenterivuotena ole ansainnut vähintään sanottua määrää, samaksi kuin mainittu rajamäärä. Ennen 23 vuoden iän täyttämistä ansaitut palkat otetaan kuitenkin huomioon vain, jos ne on ansaittu sinä kalenterivuotena, jona työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä oleva sairaus, vika tai vamma on saatu, tai kolmena sitä välittömästi edeltäneenä kalenterivuotena. Laskettaessa edellä tarkoitettua markkamäärää, josta keskimäärin on suoritettu vakuutusmaksu, ei oteta huomioon aikaa, jolta työntekijä on ennen eläketapahtumaa välittömästi edeltäneen kalenterivuoden alkua saanut valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain mukaista päiväavustusta. Markkamäärän laskemisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 19

Tätä lakia sovellettaessa otetaan huomioon,
jollei säännöksistä muuta johdu, vuoden 1977
jälkeiseltä ajalta maksetut päiväavustukset.

Tässä laissa säädetty markkamäärä vastaa
vuodelle 1962 vahvistettua palkkaindeksilukua